

Afgørelser – Reg. nr.: 00348.00

Fredningen vedrører: Danstrup - Afvist

Domme

Taksationskommissionen

Naturklagenævnet

Overfredningsnævnet

Fredningsnævnet

23-09-1932

Kendelser

Deklarationer

FREDNINGSNÆVNET >

INDHOLDSFORTEGNELSE

Kendelse af 23/9 1932 [nævn]
om afvisning af sag om
åbning af sti.

208 FREDENSBORG-HUMLEBÆK

1514 II NØ

Matrikulært3 ^{L 4^c} m.f. Danstrup By,

Asminderød

Forhandlingsprotokollen for Fredningsnævnet for Frederiksborg Amtsrådsreds

K e n d e l s e

afsagt den 23. September 1932.

Hvor Landevejen fra Fredensborg til Kvistgaard fører gennem den sydlige Del af Danstrup Hegn, ser man ved "Rostgaards Stene" et Glimt af Hulsø, en Dam lige Syd for Skoven omgivet af Mosejord og Krat. Fra Pladsen ved den nævnte Stensætning gaar ned til Søen en Sti, der lige ud for Stendiget, der danner Skovens Skel, møder en anden Sti, der kommer fra Brunmarksvejen og forbi Hulsø fører til Langerød. Fra Hulsø til Brunmarken gaar denne Sti først langs Skovhegnet over Matr. Nr. 3¹ Danstrup, et Areal bestaaende af Mose, Lyng og Krat, og derefter som en almindelig Markvej over Matr. Nr. 4c til Brunmarksvejen, der fra Syd fører gennem Skoven ud til Landevejen.

Denne Sti er ifjor bleven spærret af Ejeren af Matr. Nr. 3¹ Restauratør J.W. Bruun, der paa Ejendommen har indrettet en Pelsfarm, hvor han opdrætter Maarer og Ildere foruden Hunde og Fjerkræ. Tæt ved Hulsø møder man nu en Pigtraadsspærring og kommende fra Brunmarksvejen ved Skellet mellem Matr. Nr. 3¹ og 4c en Tavle med Forbud mod uvedkommendes Færdsel.

Den saaledes afspærrede Strækning er ca. 300 m. Det er oplyst at Stien oprindelig er en Vej til Mosen ved Hulsø og er bleven benyttet af flere Lodsejere, da der blev skaaret Tørv der, hvilket nu i lang Tid ikke har fundet Sted. For Turister har Stien haft den Tiltrækning, at Terrainet paa Matr. Nr. 3¹ er ganske smukt og afvekslende. Den er dog mulig nok saa meget bleven benyttet af Beboerne i Brunmarken.

En Del Beboere af Brunmarken og Langerød samt to Mænd fra Torpen har henvendt sig til Sogneraadet og anmodet dette om at søge Stien genaabnet. Asminderød Grønholt Sogneraad har anmodet Fredningsnævnet om at undersøge og paakende Sagen.

De to Gaardejere i Torpen og en tredje fra Langerød paastaar at have Færdselsret ad Stien til og fra Mosen, og der findes i Ting-

bogen ved Matr. Nr. 3¹ den Bemærkning "Brugere af en nord for Parcellen liggende Tørvelod er indrømmet Vejret". Restauratør Bruun drager Grundlaget for disse paastaaede Vejrettigheder i Tvivl og hævder, at Færdselsretten i alt Fald kun gælder, naar der skæres eller køres Tørv, hvorfor han mener at gøre tilstrækkelig Indrømmelse overfor de formentlig servitutberettigede, naar han i den Anledning paa Forlangende midlertidigt borttager Spærringen.

Andragerne paastaar, at Stien savnes af Turister, og at den bør bevares for Almenheden for de smukke Partiers Skyld, som den fører forbi.

Ejeren af Matr. Nr. 3¹ protesterer mod Stiens Aabning for almindelig Færdsel, da denne vil genere hans Dyr, og han ikke mener at Offentligheden kan have synderlig Interesse deri.

Om Ejerne af nogle bestemte Ejendomme ifølge private Vejrettigheder skal have Adgang til at færdes, hvor Stien gaar over Matr. Nr. 3¹, og hvor ofte de maa færdes der og om Spærringen i Forhold til dem er ulovlig, er Spørgsmaal, som Fredningsnævnet ikke kan afgøre, og som er uden væsentlig Betydning for Spørgsmaalet, om Almenheden har Interesse i, at der er fri Færdsel.

Med Hensyn til Ulempen for Dyrene maa bemærkes, at Matr. Nr. 3¹ nu intet andet Hegn har ind imod Skoven end Stendiget, idet der nu ingen Færdsel er, da der ikke er nogen Vej eller Sti lige i Nærheden, men aabnes den heromhandlede Sti, vil Ejeren mulig blive nødt til at anbringe Hegn langs dens Sydside for at holde uvedkommende borte, og et saadant Hegn vil lukke Folk ude fra Mosepartierne paa Ejendommen, som netop udgør Stedets Tiltrækning, og der vil ikke engang blive Udsigt, da den vil hindres af Krat. En Erstatningsfordring fra Ejeren vil ikke kunne afvises, selv om man gaar ud fra, at flere ved private Adkomst har Færdselsret til Mosen og Erstatningen maa bestemmes med Hensyn dels til Udgiften ved at sætte Hegn syd for Stien, dels til at en Strimmel Grund mellem Stien og Skovhegnet bliver uden Anvendelse for Ejeren.

Det ses imidlertid ikke, at Stien har en saadan Betydning som Adgang til Naturen eller som bekvem Vej for Skovgæster, at der er tilstrækkelig Grund til at gøre Indgreb i Ejers Raadighed eller til at paalægge det offentlige Udgift til Erstatning.

Andragendet vil derfor ikke kunne tages til Følge.

A.P.Larsen

L. Harboe

J. Børgesen